

51de Møde.

Onsdag den 8. Januar 1930 Kl. 1.

Formanden: Efter Tingets Ønske har jeg sammen med Landstingets Formand overbragt Hans Majestæt Kongen Folketingets Hilsen og Lykønskning ved Aarsskiftet. Kongen takkede for denne Hilsen og bad mig bringe Takken videre til Folketinget, idet han tillige udtalte de bedste Ønsker for Rigsdagens Arbejde i det nye Aar.

Desværre skulde Aaret 1929 ikke gaa til Ende uden at kaste sine mørke Skygger ind over dette høje Ting. Paa Aarets næstsidste Dag bragte Telegrafan den Sorgens Budskab ud over Landet, at Medlem af Folketinget Fru Mathilde Hauschultz var afgaaet ved Døden. Denne Meddelelse kom sikkert overraskende for de fleste; thi det var kun faa Medlemmer, der ved Rigsdagens Juleferies Begyndelse vidste, at Fruen var syg, og sikkert ventede ingen, at Sygdommen skulde have Døden til Følge. Fru Hauschultz hørte til de første Kvinder, der blev indvalgt i Folketinget efter Grundlovsrevisionen. I Besiddelse af en grundig juridisk Uddannelse, med en levende Interesse for alle offentlige Spørgsmaal, følte hun sig draget ind i det politiske Liv, og indenfor det konservative Folkeparti skabte hun sig hurtigt en Position og blev af dette Parti indvalgt i Folketinget i 1918. Herinde blev der i rig Udstrækning gjort Brug af hendes store Evner og sjældent dygtige Arbejdskraft. Det viste sig ikke alene i Udvalgene, men ogsaa under Forhandlingerne her i Tinget, hvor hun ofte tog Ordet og altid vidste at fremføre betydningsfulde Ting. Prægede af en stærk politisk konservativ Aand, kunde hendes Taler undertiden faa et ret skarp Tilsnit, men paa Grund af hendes elskværdige Optræden var enhver Antydning af Uvillie hurtigt vejret bort. Og ikke alene indenfor dette Ting, men ogsaa udenfor vidste man at værdsætte hendes Arbejdsevne, og

der blev i stor Udstrækning lagt Beslag paa hendes Arbejdskraft. Arbejdet i dette Ting og udenfor det har sikkert været mere, end den tilsyneladende saa stærke Kvinde kunde bære. For det konservative Folkeparti betyder det et stort Tab, at Fru Hauschultz er gaaet bort; men alle Medlemmer af dette Ting, Meningsfæller som Modstandere, beklager hendes alt for tidlige Bortgang. Vi vil mindes Fru Hauschultz med Venlighed og ære hendes Minde.

Men ogsaa paa Aarets sidste Dag gjorde Døden sin Høst indenfor Folketingets Rækker, idet Harald Jensen pludselig blev revet bort, kun 40 Aar gammel. Kort før Juleferien stod Harald Jensen i dette Ting som Ordfører ved Behandlingen af Forslag til Lov om Aktieselskaber. Der var sikkert ingen, der ventede, at denne tilsyneladende raske Mand i den unge Alder skulde gaa bort saa hurtigt, som Tilfældet blev. Nytaarsaften kom han hjem fra sit Arbejde i Oplysningsforbundet, og to Timer efter var han død. Meddelelsen om dette Dødsfald vakte Sorg i Tusinder af Hjem Landet over, thi Harald Jensen havde fra sin tidlige Ungdom deltaget i det politiske Agitations- og Organisationsarbejde. Han var kendt hele Landet over, og da Socialdemokratiet i 1923 paabegyndte sin storstilede Oplysningsvirksomhed, var han den selvskrevne Leder af dette Arbejde. Det var en Kæmpeopgave, der her blev lagt paa ham, men han forstod at magte den og udførte sit Hverv paa en saadan Maade, at det vakte almindelig Anerkendelse i alle Kredse. Men foruden denne store Virksomhed fik han alligevel Tid til at fortsætte sit politiske Arbejde, og selv om han kun i faa Aar var Medlem af dette Ting, var det dog tilstrækkelig længe til at vise, at han ogsaa her var i Stand til at fylde sin Plads, han veg ikke tilbage for Arbejdet. Det, der blev paalagt ham, tog han op til en grundig Undersøgelse, og med den store Flid, han var i Besiddelse af, formaaede han at arbejde sig gennem det sværeste Stof. Naar han tog Ordet i dette Ting, var han altid sikker paa at have en betydelig Tilhørerkreds blandt Tingets Medlemmer, thi selv om hans Taler altid var formede jævnt og roligt, saaledes som hele hans Væsen nu en Gang var, vidste man, at han paa Grund